

**CAL VINCULAR EL CREIXEMENT
ECONÒMIC A LA INVERSIÓ SOCIAL**

Àngels Guiteras

Presidenta de la Taula d'Entitats del
Tercer Sector Social de Catalunya

Repensem l'estat del benestar

La situació de crisi que estem vivint des de fa anys ens obliga a obrir un debat per repensar l'estat del benestar. Aquest replantejament passa, entre d'altres, per establir noves prioritats, millorar la qualitat de vida de les persones i contribuir a disminuir l'índex d'atur en el nostre país. Tot aquest seguit de propostes van lligades a l'estimulació de la despesa pública i a la creació d'un full de ruta que planifiqui i estableixi prioritats en el desenvolupament de la llei de serveis socials aprovada aquesta legislatura.

L'ESTAT DEL BENESTAR és un tret diferencial de molts països europeus. És un model que hem sabut cultivar i l'hem de cuidar. Europa es diferencia per aquest estat del benestar, i ho hem d'aprofitar. També cal ressaltar que no és l'estat del benestar, el que ens ha portat a la situació crítica i de canvi que estem vivint... no ens confonguem. A Catalunya, ningú s'atreveix a dir que estem sortint de la crisi. Serà un camí de llarga durada i cal ser conscients que no tornarem a la situació de bonança de fa quatre anys. Ara, tenim una bona oportunitat per fer les coses d'una manera diferent i, perquè no, millor.

HEM DE REPENSAR l'estat del benestar en termes d'oportunitat, d'inversió social i de creixement econòmic. El desenvolupament econòmic passa

“Cal ressaltar que no és l'estat del benestar, el que ens ha portat a la situació crítica i de canvi que estem vivint... no ens confonguem”

per una millor inversió social, sobretot en formació i ocupació. Cal que pensem en un benestar social com el motor d'un nou sistema productiu que ajudi a tirar endavant l'economia i que alhora ens permeti potenciar l'educació dels nostres joves i permeti una millor qualitat humana. Per tant, hem de vincular el creixement econòmic amb la inversió social. Aquest binomi és inqüestionable.

EN ELS DARRERS ANYS hem fet molta feina i s'han iniciat polítiques socials potents amb noves inversions, però no hem estat capdavanters. La inversió en protecció social a Espanya és del 21%, un percentatge inferior si el comparem amb el d'altres estats europeus. Hem de seguir treballant.

PER SORTIR DE LA CRISI i poder generar un canvi positiu

PEREPRATS

de la societat i de l'economia cal, sense cap mena de dubte, un increment de la despesa pública en benestar social. El benestar social és garantia de progrés econòmic i de desenvolupament humà. Hem de continuar incrementant l'estat del benestar, però no de la mateixa manera. Queda clar que cal un canvi, però, com el

podem fer? Hem de reduir algunes despeses, revisar l'alta despesa i l'alt cost burocràtic administratiu que tenim, hem de ser al més eficients possibles i, sobretot, l'estat del benestar no pot desanimar o desactivar la responsabilitat de la ciutadania en assumir els seus deures com a ciutadans i ciutadanes.

ESTEM EN un moment òptim per reformular el model i definir quina societat volem. Aquest objectiu no és individual, sinó col·lectiu. Aquest replantejament del sistema l'hem de fer entre tots, perquè és la nostra responsabilitat.

PER A AQUESTA transformació és imprescindible comptar amb el tercer sector com a agent social de primer ordre; ara, més que mai, tenim un paper clau. Des del tercer sector hem de continuar sent eficients i reinvertir els beneficis i els estalvis en acció social i en inclusió social. El tercer sector pot permetre la vertebració de la societat civil en les tasques de solidaritat i esdevenir la plataforma dispositiva dels drets i deures de tota la ciutadania.

ÉS MOMENT DE CANVI, avui, i el tercer sector social és a l'agenda dels partits polítics de Catalunya. Les entitats socials estan compromeses i continuen treballant per sortir de la crisi i en la construcció del bé comú. Però no ho poden fer soles. Repensem l'estat del benestar.

Sempre pendents de les antipaties

Lluís-Anton Baulenas

Escriptor

La magnífica entrevista de dijous passat a Albert Rivera feta per Marc Bataller i Carles Ribera mostra clarament que el líder de Ciutadans és un bon noi que es creu el que predica. Però alhora també traspua

una de les realitats de C's: no saben què fer amb la cultura catalana.

C's seria feliç com a partit espanyol regeneracionista de referència de la política espanyola. Però han nascut a Catalunya i, ho vulgui reconèixer o no, gràcies a l'impuls fundacional de gent motivada bàsicament pel sentiment de greuge provocat per la suposada persecució del castellà i de l'espanyolitat a casa nostra. Albert Rivera no troba que hi hagi naciona-

lisme espanyol. Ja sabem tots que el patriotisme sa no té res a veure amb els nacionalismes disgregadors i perversos de la perifèria. Però la qüestió del català, igual que els passa al Partit Popular de Catalunya, la senten com una nosa en la seva missió redemptora de la corrupció política i altres objectius importants i reals. Per això ofereix a la qüestió solucions teòriques, simplistes i poc originals: "Hem de garantir l'ús del català sense

crear antipaties". Fixin-se que Rivera fa servir el verb *garantir*, que implica l'ús d'una certa força. Com garantirà la justícia l'accés a la pròpia llengua en el cinema sense "crear" les antipaties de distribuïdors i exhibidors? Com garantirà el canvi d'actitud dels elements de la judicatura perquè el català hi tingui un ús normal sense "crear" antipaties entre jutges, advocats, secretaris judicials, etc. molestos per la presència d'aquest inne-

cessari llast lingüístic?

Ell mateix, a casa seva, a can Ciutadans, ha de fer grans equilibris per no semblar massa català. Entreu a la seva pàgina web, consulteu el fullet de propaganda electoral que us arriba a la bústia: hi veureu una superioritat quantitativa del castellà. No espectacular, però significativa. De manera que la sensació que es dona és que ells són bàsicament espanyols, no pas bilingües al 50%. Per això, quan afirma so-

bre les sancions lingüístiques que "al final, el missatge que queda és que s'imposen multes d'un milió d'euros per no retolar en català", resulta que ell no ha fet res perquè no sigui així. Altrament, també s'hauria exclamat quan la mateixa Generalitat va multar Ikea amb 8.000 euros el febrer passat per no etiquetar en castellà.

Candidat Rivera, corralment, no es pot "garantir" res sense crear antipaties.